

Hvad det andet Forslag vedrørende Arbejdsmænds og Husmænds Sønners Oplæring i Skov- og Havebrug angaar, kan Ministeren heller ikke gaa med dertil. Han har, siger han, ikke hørt, hvad det kongelige danske Haveselskab mener om denne Sag. Jeg synes, at det kan være os ret ligegyldigt, hvad Haveselskabet mener, og jeg føler mig i hvert Tilfælde overbevist om, at hvis man vil spørge det kongelige danske Haveselskab, er der vist ingen, der hellere end det ønsker denne Bevilling forhøjet, og det slutter jeg deraf, at der til Haveselskabet har været indgivet ikke mindre end 71 Andragender, af hvilke det har maattet afvise 28. Jeg kan derfor ikke tro andet, end at Selskabet meget gerne vil have det Beløb, nemlig 1,600 Kr., saaledes at det ikke behøver at afvise saa mange Ansøgere. Vort tredie Forslag berører Anbringelsen af en Lysbøje paa Nordre Flint. Dette kan Ministeren heller ikke gaa med til. Og her foreligger dog, hvad Ministeren ellers kræver andetsteds, nemlig et Andragende. De Folk, som denne Sag interesserer, have nemlig andraget ikke een, men tre Gange. Altsaa, hvad enten der foreligger et Andragende eller ikke, er det i Virkeligheden et og det samme. Ministeren er lige umædgyrlig, han har ikke andet end et Nej at give. Saa siger Ministeren, at det ikke er ham bekendt, at der er sket nogen Skade i Anledning af, at denne Lysbøje ikke findes ude paa Nordre Flint. Det troede jeg ellers, den højtærede Minister vidste. Jeg staa her med en Afskrift af det Andragende, der har været indsendt til Landbrugsministeriet, og jeg skal tillade mig at oplæse nogle faa Linier deraf. Det hedder: „Og det har ogsaa vist sig flere Gange, at Baade ere drevne ind paa Flinten med deres Garn. Ja, det har endog hændt, at paa en Nat ere tre Baade drevne ind paa Flinten med deres Garn og ere huggede over den tørre Grund med Baaden, saa det har været et Held, at ikke Bunden er hugget ud. Og ligeledes, at Baade ere sejlede derop, saaledes at en Mand med en Line om Livet har maattet være ud i Vandet for at opsøge et Sted for at slippe, og det maa betragtes som et Held, at intet Liv endnu er gaaet tabt“, og det vilde undgaas, hvis der laa en Lystønde derude. Dette Andragende har været tilstillet den højtærede Minister, og jeg kan derfor ikke forstaa, at han kan paastaa, at han ikke er vidende om, at der er sket Skade derude. Og der kan, som de sige,

let ske den Skade, at Baade ligefrem forulykke derude. Dette er et Andragende, som vedrører ikke nogle enkelte Fiskere, men samtlige Fiskere her ved Øresund, og hvis det er saa heldigt, at der netop kommer Sildestimer her til Sundet, saa at Sildefangsten bliver lige saa stor, som den har været i enkelte Aar, saa søge Fiskerne omtrent fra hele Danmark, navnlig ovre fra Bornholm, her til, saa at der samles en betydelig Fiskerflaade her. Jeg synes derfor, at der var Grund til at imødekomme disse Folk, for at de kunde udføre deres Gerning under mindre farefulde Omstændigheder. Det drejer sig dog kun om et Beløb paa 7,500 Kr. og en aarlig Driftsudgift paa 900 Kr. Det er jo ikke store Ting for Statskassen at udrede, og jeg synes ikke, at der er Grund til overfor saa berettigede Interesser at stille sig afvisende. Regeringen er ellers ikke saa bange for at anvende Penge, naar det gælder Saltholmen, hvor der er sat ret betydelige Kapitaler i unyttige Øjemed. Kunde vi saa ikke her i et nyttigt og gavnligt Øjemed give denne lille Bevilling?

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger vedrørende de ved Stormskaden i Slutningen af forrige Aar skadelidte Fiskere. De Bemærkninger, jeg her gør, kunne gælde baade den højtærede Minister og det ærede Medlem for Rønne (Blem). De havde begge to de samme Indvendinger. Først kom den højtærede Minister, og saa kom det ærede Medlem for Rønne, der gentog, hvad Ministeren havde sagt. De staa altsaa ens i denne Sag. De ere begge to enige om, at der ikke kan være Tale om at yde dette Tilskud paa 25,000 Kr., og de ere begge enige om at henvise disse Folk til den private Indsamling. Det er nu meget godt med den private Indsamling; men den private Godgørenhed har Ærinde saa mange Steder, at den vanskelig kan overkomme alt, hvad der henvises til den. Jeg skal henvise til en Artikel, der stod i „Berlingske Tidende“ for i Aftes, skreven af en Mand, som sikkert maa betegnes som en af de mest sagkyndige paa Fiskeriets Omraade og en af de bedste Støtter og Venner af det danske Fiskeri, nemlig Professor Arthur Feddersen. Han opgør, at det, der er indkommet gennem den private Indsamling, er fra Foreninger og Fiskere et Beløb af 2,000 Kr., fra København 1,476, fra Provinserne 1,772 og ved en Koncert, som Prinsesse Marie har ladet afholde, 2,342, tilsammen 7,590 Kr. Nu er